Dosar nr. 2-1115/2024 /2-24112718-38-2-07102024-1/

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

30 decembrie 2024 **or. Rezina**

Judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Dorina Cebanița, a examinat în sediul instanței, în baza materialelor anexate la dosar, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Barbăscumpă Dumitru în interesele reclamantului Platon Fiodor împotriva pârâtului Stog Ion privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Procedura de comunicare a cererii a fost respectată.

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanţilor la proces:

La 07.10.2024, avocatul Barbăscumpă Dumitru în interesele reclamantului Platon Fiodor a sesizat Judecătoria Orhei, sediul Rezina cu cererea de chemare în judecată înaintată împotriva pârâtului Stog Ion privind încasarea datoriei în sumă de 40 000,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1 649,96 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000,00 lei,

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului a invocat că, la data de 23.02.2013, pârâtul Stog Ion a primit cu împrumut de la reclamantul Platon Fiodor suma de 50 000,00 lei, în contul căruia s-a obligat să transmită până la finele anului 2013 mere pentru suc din roada anului 2013. Acest fapt este confirmat prin recipisa scrisă personal de pârât la data de 23.02.2013.

Afirmă că contrar obligațiilor asumate, pârâtul Stog Ion nu a executat în modul corespunzător obligațiile și în termenul convenit nu a transmis reclamantului mere din roada anului 2013 și nici din roada anilor următori. De fiecare dată când reclamantul solicita fie transmiterea merelor, fie restituirea împrumutului pârâtul refuza, motivând lipsa banilor, concomitent promițând transmiterea merelor din roada anului următor.

Remarcă că în situația în care a înțeles că pur şi simplu este minţit de pârât, reclamantul a încheiat cu compania S.R.L. „Garda Naţională” un contract de asistenţă juridică în vederea încasării împrumutului de la pârât.

Astfel, la data de 30.05.2022, S.R.L. „Garda Naţională”, în numele reclamantului Platon Fiodor, a expediat în adresa pârâtului o somație prin care a cerut restituirea în termen de 30 de zile a împrumutului în mărime de 50 000,00 lei,

concomitent preîntâmpinându-l, că în caz de nerestituire a împrumutului în acest termen, se va adresa în instanța de judecată cu cerere privind încasarea silită a împrumutului în mărime de 50 000,00 lei, precum şi a dobânzii de întârziere pentru nerestituirea în termen a împrumutului.

Susține că, după ce a recepționat somația, pârâtul l-a contactat pe reclamant şi i-a promis să restituie împrumutul în sumă de 50 000,00 lei până la data de 10.08.2022, fapt confirmat prin recipisa scrisă personal de pârât la data de 22.06.2022.

Însă şi de această dată pârâtul nu a executat obligația asumată în termenul indicat de el personal. Totuși, la data de 06.09.2022 pârâtul a restituit împrumutul reclamantului, fapt confirmat prin actul de predare-primire a mijloacelor bănești semnat între reclamant şi pârât în momentul restituirii sumei de 50 000,00 lei.

Concomitent, în momentul restituirii împrumutului, reclamantul şi pârâtul prin acord comun au convenit că din cauza că nu a restituit în termen împrumutul în sumă de 50 000,00 lei, pârâtul va achita reclamantului pentru întreaga perioadă de întârziere dobânzi de întârziere în sumă de 40 000,00 lei. Această sumă de bani pârâtul s-a obligat să o achite în termen de până la data de 28.02.2023, fapt confirmat prin recipisa scrisă personal de pârât la data de 06.09.2022.

Contrar obligației asumate, pârâtul Stog Ion nu a achitat această sumă reclamantului nici până în prezent. De fiecare dată când este telefonat şi întrebat când va achita suma datorată pârâtul invocă lipsa de bani şi solicită termen suplimentar de achitare.

Consideră această atitudine a pârâtului una de rea-credinţă în raport cu reclamantul, deoarece pârâtul deja al doilea mandat deține funcția de primar în s. Mincenii de Jos, r-nul Rezina şi evident că primește salariu în fiecare lună şi din contul salariului are posibilitate să achite careva sume bănești reclamantului, însă nu o face. Aceste circumstanțe dovedesc eschivarea intenționată a pârâtului de la achitarea datoriei.

Menționează că în scopul soluționării amiabile a litigiului la data de 11.03.2024, avocatul Barbăscumpă Dumitru în numele reclamantului Platon Fiodor a expediat în adresa pârâtului o somație prin care a cerut benevol să achite în termen de 10 zile datoria în sumă de 40 000,00 lei, concomitent preîntâmpinându-l că în caz de neachitare în acest termen a datoriei se va adresa în instanța de judecată cu cerere de încasare silită a datoriei date. De la data expedierii somației şi până în prezent careva sume bănești în contul achitării datoriei față de reclamant pârâtul nu a efectuat.

Indică că la data de semnării prezentei cereri de chemare în judecată suma datoriei pârâtului față de reclamant constituie suma de 40 000,00 (patruzeci mii) lei şi din cauza că pârâtul nu a achitat-o benevol, reclamantul este obligat să se

adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată pentru încasarea silită a acestei sume.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 16, 774, 796, 797, 799, 864, 942, 1242, 1247 Cod civil, art. 7, 12, 32, 38, 42, 83, 84, 94, 96,166, 167, 239 Cod de procedură civilă.

Procedura de examinare a cauzei:

În temeiul art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, după primirea cererii cu valoare redusă, s-a dispus comunicarea pârâtului a copiei acțiunii cu anexele, fiind explicat dreptul pârâtului de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării.

Cu referire la procedura de citare legală a pârâtului Stog Ion, instanța de judecată relevă ca la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și în actele cauzei a fost expediata copia acțiunii cu anexele și încheierea de primire în procedură.

Actele menționate au fost recepționate de pârâtul Stog Ion la data de 18.12.2024, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 27), însă în termenul prezentat de instanță, pârâtul referință nu a depus.

Aplicând prevederile art. 276^3 alin. (1) și 276^4 alin. (2) Cod de procedură civilă, deoarece pârâtul, după ce i-a fost comunicată cererea cu valoarea redusă, nu a depus referință, instanța a soluționat cererea în baza materialelor anexate la dosar, în procedura scrisă.

Aprecierea instanței.

Examinând cererea de chemare în judecată și probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată, urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă menționează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la

constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede, că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 137 alin. (1) Cod de procedură civilă, se consideră înscris orice document, act, convenție, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum şi primit prin fax, poștă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informației care se referă la circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei şi care pot confirma veridicitatea lor.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În corespundere cu prevederile art. 276[3] alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătorești şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condiţiile art. 172 şi art. 173 Cod de procedură civilă doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Conform art. 276[4] alin. (1)-(5) Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătorești şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276[3] Cod de procedură civilă fiind aplicabile corespunzător.

În corespundere cu prevederile art. 19 alin. (1-2) Cod civil, (1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Prevederile art. 308 Cod civil stipulează că actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Potrivit art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Examinând materialul probator al cauzei, s-a constatat că la data de 23.02.2013, a fost întocmită o recipisă semnată de pârâtul Stog Ion, potrivit căreia ultimul a confirmat faptul primirii unui împrumut de la reclamantul Platon Fiodor în sumă de 50 000,00 (cincizeci mii, 00) lei. Totodată, pârâtul Stog Ion s-a obligat să restituie banii cu mere la soc din roada anului 2013. (f.d.13)

Ulterior, la data de 22.06.2022, pârâtul Stog Ion a consemnat o altă recipisă prin care s-a obligat să restituie împrumutul în sumă de 50 000,00 (cincizeci mii,00) lei primit de la Platon Fiodor până la data de 10.08.2022. Recipisa dată a fost semnată de către pârât, fiind menționat faptul că recipisa este scrisă de acesta personal, fără a fi influențat de cineva. (f.d.15)

Prin actul de predare-primire de la f.d.14, semnat de reclamant și pârât, se confirmă faptul că la 06.09.2022, Stog Ion a restituit, iar Platon Fiodor a primit împrumutul în sumă de 50 000,00 (cinzeci mii,00) lei acordat prin recipisa din 23.02.2013.

Tot la data de 06.09.2022, a fost întocmită o altă recipisă semnată de pârâtul Stog Ion, potrivit căreia ultimul s-a obligat să achite dobânda de întârziere conform recipisei din 23.02.2013 în sumă de 40 000 lei până la data de 28.02.2023. (f.d. 16)

Urmare a nerambursării de către pârâtul Stog Ion a sumei de 40 000,00 lei, reclamantul Platon Fiodor, prin intermediul avocatului Barbăscumpă Dumitru, la 07.10.2024 s-a adresat cu cerere în instanța de judecată prin care solicită încasarea datoriei, conform recipisei din 06.09.2022, în sumă totală de 40 000 lei (f.d. 4-7).

Judecătorul atrage atenția că reclamantul a înaintat cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei, stabilind de drept prevederile art. 16, 775, 858, 901, 906, 942, 1242, 1248 Cod civil și art. 7, 12, 32, 38, 42, 83, 84, 94, 96, 166, 167, 239 Cod de procedură civilă. Așa deci, atât din normele de drept invocate cât și din conținutului cererii de chemare în judecată, se pretinde că raportului obligațional între părți îi sunt aplicabile normele juridice care reglementează relațiile de împrumut.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de judecată reține că în temeiul art. 9 alin. (1-2) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor şi obligațiilor civile; c) din hotărâre

judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligații; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi (2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În acord cu art. 775 alin. (1) şi (2) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Norma cuprinsă la art. 776 Cod civil stabilește că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În sensul art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Norma consacrată la art. 1242 alin. (1) Cod civil, stabilește că, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând a fi respectate regulile generale cu privire la forma convenției. Prin urmare, perfectarea unui contract de împrumut în formă scrisă, printr-o recipisă nu este contrară legislației.

Realmente, recipisa eliberată de Stog Ion și semnată de către ultimul (f.d. 13) corespunde prevederilor legale şi confirmă primirea unui împrumut bănesc în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei, de la Platon Fiodor. Astfel, fiind un act juridic, recipisa confirmă relațiile obligaționale între părţile contractului de împrumut, obligaţie care a fost executată de către pârâtul Stog Ion, fapt confirmat prin actul de primire-predare (f.d.14) în care este indicat că pârâtul Stog Ion i-a restituit

reclamantului Platon Fiodor împrumutul acordat prin recipisa din 23.02.2013, în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei.

Conform art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Conform prevederilor art. 1248 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Conform prevederilor art. 874 alin. (1) și (2) Cod civil, (1) În cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. (2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Potrivit art. 1244 alin. (1) Cod Civil, în baza contractului de împrumut, părţile pot prevedea şi plata unei dobânzi, a cărei rată anuală nu poate depăşi dublul ratei de referinţă CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părţile au stipulat rata dobânzii. În sensul prezentului alineat, rata de referinţă CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Naţională a Moldovei, în baza cotaţiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni. Conform alin. (3) al articolului menționat, rata dobânzii prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) se reduce de drept până la rata maximă permisă conform alin. (1). Orice clauză contrară este nulă, iar alin. (4) din norma dată presupune că, în sensul prezentului articol, prin dobândă se înțelege atât sumele socotite în bani cu acest titlu, cât și alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preț al utilizării împrumutului.

De asemenea, instanța reține și prevederile art. 965 Cod civil, care prevede că, prin stingerea obligațiilor, încetează raporturile juridice dintre părți în partea ce se referă la obligația stinsă. Dacă obligația este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobânda și penalitățile ori să repare prejudiciul.

Judecătorul reține că, potrivit recipisei din 23.02.2013, părțile nu au prevăzut plata unei dobânzi de întârziere.

Totodată, la data de 06.09.2022, Stog Ion a întocmit o recipisă cu următorul conținut: *„Eu Stog Ion, mă oblig să achit dobânda de întârziere conform recipisei din 23.02.2013 în sumă de 40000 lei până la data de 28.02.2023”.* Anume această recipisă, reclamantul Platon Fiodor, prin intermediul avocatului său Barbăscumpă Dumitru, o invocă ca fiind un contract de împrumut, în baza căreia se solicită încasarea datoriei în beneficiul reclamantului din contul pârâtului.

Instanța nu va reține recipisa din 06.09.2022, semnată de Stog Ion, drept un contract de împrumut, or aceasta nu este caracteristică unui raport contractual bilateral. Textul înscrisului prezentat, cert relevă un înscris unilateral, ce nu corespunde nici după formă, nici după conținut cerințelor înaintate față de actul juridic civil, generator de drepturi şi obligații civile, or, în textul înscrisului respectiv, lipsesc careva clauze contractuale, nu este identificat pretinsul creditor (reclamantul) conform datelor buletinului de identitate /nume, prenume, patronimic, data, luna, anul nașterii, IDNP/ ce l-ar individualiza în calitate de subiect de drept.

Judecătorul menționează că prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. De aici rezultă că, contractul de împrumut este un contract consensual, fiind valabil încheiat la momentul realizării acordului de voinţă asupra tuturor condiţiilor esenţiale. În speță, se evidențiază că din recipisa din 06.09.2022, semnată de Stog Ion, nu rezultă cine este împrumutătorul, mai mult, din conținutul aceasteia nu rezultă că împrumutătorul a dat în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile.

Din circumstanțele de fapt stabilite și din prevederile legale enunțate supra, se certifică, că în raportul juridic, ce ar corespunde unui contract de împrumut de a fi avut loc între reclamantul Platon Fiodor şi pârâtul Stog Ion, urma să fi fost încheiat contract de împrumut în forma scrisă, cu toate exigențele înaintate de legislație, inclusiv și referitor la clauzele esențiale ale acestora, motiv din care instanța de judecată reține acțiunea civilă a reclamantului cu pretențiile din cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

Cheltuielile de judecată:

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial,

acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, întrucât acțiunea avocatului Barbăscumpă Dumitru în interesele reclamantului Platon Fiodor a fost respinsă, instanța de judecată va respinge și solicitarea reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 236-241, 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Barbăscumpă Dumitru în interesele reclamantului Platon Fiodor împotriva pârâtului Stog Ion privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Judecător **Dorina Cebanița**